TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Amerikalaisen imperialismin tuotteita Haitilla

Muuan isänmaallinen yhdistys on Haitin saarelta lähettänyt lähetystön Washingtoniin pyytämään uuden hallituksen presidenttiä kiinnittämään huomiotaan siihen sietämättömään tilaan, mihin maa on syösty niitten viiden vuoden aikana, jolloin Amerikan imperialismi siellä on riehunut pitäen suoranaista sotatilaa kaiken aikaa voimassa.

Haitilaiset ovat vapauttaan rakastavia ja siksi ne eivät suosiolla taipuneet väkivaltaan ja ryöstöön. Ne eivät kuitenkaan menestyksellisesti voineet tapella ylivoimaista valtaajaa vastaan, joka kapinan kukistamisen jälkeen on yhtä mittaa ylläpitänyt saarella veristä sotilasdiktatuuria. Lähetystön matkassa on seikkaperäinen selostus tapausten kulusta tänä aikakautena, jona Haiti on ollut julistettuna sotalain alaiseksi ja jona Yhdysvaltain merisotaväki on komentoa ylläpitänyt. Tämä tilasto osottaa, että yksistään amerikalaisilla vankileireillä on vv. 1918—20 kuollut yli 9,000 haitilaista ja että saman ajan kuluessa tämän lisäksi amerikalaiset merisotilaat mielivaltaisella elämöimisellään ovat surmanneet satoja naisia, lapsia ja vanhuksia ja mukiloineet väivaisiksi vieläkin suuremman määrän.

Asiasta puhuttaessa sanotaan tässä presidentille alistetussa anomuksessa, että "sitten v. 1915 on Haitissa ylläpidetty kaikkein kauheinta militaristista autokratiaa, jonka veroista ei amerikalaisen demokratian nimessä vielä missään ennemmin ole ylläpidetty". Raportin tätä kohtaa selostellaan esittämällä pitkä lista murhista, rääkkäyksistä, silpomisista, murhapoltoista ja muista väkivaltaisuuksista, mainitaan uhreiksi joutuneitten henkilöitten nimet, tapahtumapaikat, aika ja todistetaan, että kaiken tämän on toimeenpannut amerikalainen merisotaväki, tai amerikalaisen militarismin pystyttämä sotilassantarmisto.

Raportissa vaaditaan kongressionaalista tutkimusta Haitin asioissa, sotatilan poistamista, amerikalaisten joukkojen pois kutsumista, v. 1915 sopimuksen peruuttamista, koska sen allekirjottaminen tapahtui "väkivaltaisen pakotuksen" kautta. Edelleen vaaditaan Haitin perustuslaillisen eduskunnan koolle kutsumista ja valintaoikeutta maan lakien mukaan.

On kyseenalaista tuleeko Amerikan militarismi, jota johtaa hillitön voitonhimo, hellittämään otettaan Haitista. Jos se jotakin sellaista tekisi, niin se olisi vastoin kaikkia imperialistisia pyrkimyksiä ja lakeja. Päin vastoin toimitettiin aivan äskettäin "tutkimusta" laivastodepartementin toimesta tehtyjen julmuussyytösten johdosta ja ne kaikki julistettiin "julmaksi pilaksi".

Kapitalistinen sanomalehdistö on kaiken aikaa itsepintaisesti vaiennut Haitin asiasta, vaikka riippumattomat tutkijat tämän tuosta ovat laivastodepartementin ja yksityisten amerikalaisten yhtiöitten elämöimisestä siellä antaneet karvoja pystyyn nostattavia selostuksia. Mutta tämähän onkin aivan luonnollinen tulos siitä, että kapitalistit itse omistavat sanomalehdet ja niitten on kaikessa kuultava herransa ääntä.

HOOVER AMERIKAN AVUSTUSKOMISSIONIN POLITIIKASTA

Eräässä viiden sentin tunnetussa viikkojulkaisussa Herbert Hoover julkaisee selostuksen Amerikan avustuskomissioonin periaatteista ja pyrkimyksistä. Lainaamme seuraavassa pari kohtaa siitä, jotka itse puhuvat puolestaan. Mikäli Suomen avustaminen on kysymyksessä sanotaan siinä seuraavasti:

"Suomen asia, sellaisena kuin sen selittää minulle muuan suomalainen ministeri, kuvaa kaikkien näitten toimenpiteitten lopullista tärkeyttä, eikä ainoastaan lasten avustusta. Hän selitti, että Amerikan avustuksellinen väliin tulo talvella 1918—1919 ei ainoastaan tehnyt Suomen hallitukselle mahdolliseksi elää tuon kriisikauden ylitse, vaan samalla myöskin laski perustukset kansalliselle horjumattomuudelle. Sen seuraukset siten ylläpitivät tuon maan järjestyksen voimien aseita ja sen vaikutuksesta on maa voinut suoriutua sen ovella uhkaavasta bolshevismista."

Näin lausuu Hoover avustuksestaan, jonka hänen komiteansa on antanut Suomen pyövelihallitukselle. Lausunnossa jatketaan edelleen:

"Meidän on onnistunut murskata se yhteiskunnallinen ennakkoluulo, jolle sosialismi aivan meidän silmäimme edessä oli alkanut rakentaa. Prinsessan, joka kauhalla sekottaa lientä jossakin soppakeittiössä on paras argumentti, jonka siitä kansanvallasta saattaa löytää, ja sen me löysimmekin."

Puolasta ja bolshevikien "valtauksesta" viime keväänä sanoo Hoover lausunnossaan:

"Tämä on ollut meidän ponnistuksiemme suurin keskus — tarkotuksella ei ainoastaan auttaa Puolan kansaa suoriutumaan kärsimyksistä, vaan myöskin vapauden tielle."

"Vapauden tie" tässä tietenkin merkitsee eroon pääsemistä bolshevismista!

Hoover selostelee, että Europassa on jälellä kolme suurta avustusproblecmia, nim. Itävalta, Puola ja punaisen Venäjän rajalla olevat pakolaiset. Hoovella ei lainkaan häiritse Venäjän rajojen sisäpuolella olevien tarpeet. Venäjän ulkopuolella olevista pakolaisista sanoo Hoover:

"Venäjän pakolaiset esittävät pulmaa, jossa ei ole mitään ratkaisua ennenkuin bolshevikien hallitus kukistuu. Ellei näitä miehiä ja naisia pidetä hengissä, niin ei ole olemassa mitään lähtökohtaa, josta voisi alottaa Venäjän tulevaisuuden rakentaminen."

Siinä on alastomuudessaan Hooverin puuhien tausta! Hänen omat lausuntonsa selvemmin kuin mitkään muut dokumentit osottavat kenenkä asioilla hän on kaiken aikaa liikkunut ja mitä varten hän satoja miljoonia dollareita on viimeisen parin vuoden kuluessa käyttänyt. Siitä käy selville, että tarkotuksena ei lainkaan ole ollut "nälkäisten avustaminen", tai mitkään muutkaan inhimilliset vaikuttimet, joitten nimessä kaiken aikaa knitenkin on ratsastettu, vaan ylinnä kaiken esintyy riutuvan kapitalismin ja sortohallituksien tukeminen, niitten estäminen vanhuuden heikkouttaan sortamasta. Ja tämän päämäärän eteen työskentelemiseen sisältyy itsestään erotuksetta kaikki työväen luokkatietoisia liikehtimisiä vastaan aseita valitsematta taisteleminen. Se on nykyisellä asteella olevan imperialistisen kapitalismin elämisen ehto ja vanhuuden vakuutus!

RAUKKAMAISTA MENETTELYÄ

Äsken saapuneessa Työmiehessä julkaistiin Chisholmin s. s. osaston paheksumislause Geo. Humonille sen johdosta että hän sikäläisten vallankumouksellisten työläisten Vappujuhlassa pitämässään puheessa mitä häpeämättömimmin parjasi niitä Kolmannen Internationalen kannalla olevia i.w.w:läisiä, jotka nyt ovat Leavenworthin vankilassa suorittamassa heille tuomittua vankilatuomiota. Toveri Tanneria on Humon erikoisesti parjannut, sanoen m. m. hänen olevan mielipuolen ja että hänen paikkansa onkin siellä missä hän nyt on — vankilassa.

Saattaako raukkamaisempaa tekoa enää kukaan tehdä kuin on se, että parjata rehellisiä taistelutovereita heidän selkänsä takana silloin kun porvaridiktatuuri on heiltä tukkinut suun, etteivät he voi itseänsä puolustaa. Missä olivat nämä Humonit, Vitikaiset, Rissaset ja kaikki muut oikeistolaiset i.w.w:läiset silloin kun tov. Tanner kulki näillä ympäristöillä vieläpä itse "pääkallonpaikalla" Duluthissa puhujamatkalla? Antautuivatko he yhtään kertaa väittelyyn niistä periaatteista mitä tov. Tanner edusti. Eivät. Sehän olisikin ollut miehekästä ja suoraa peliä. Sensijaan lymyilivät he nurkissa. Mutta nyt kun Tanner ja muut rehelliset i.w.w:läiset ovat taasen viety vankilaan, nyt tulevat nämä nilviäiset lymypaikoistaan esiin ja alottavat mitä häpeämättömimmän parjaus- ja lokatulvan vangituista vastaan, tietäen sangen hyvin etteivät he voi itseänsä puolustaa. Tämä lienee alhaisinta ja raukkamaisinta menettelyä mitä työväenliikkeessä saattaa koskaan ilmetä.

TOVERIN TOIMITUS

Toveri Sulkasen työ lehden vastaavana toimittajana päättyi lauantaina, ja maanantai-iltana hän mtkusti uuteen toimeensa New Yorkissa perustettavassa lehdessä. Äkkinäisen poismuuton takia lehtemme näin ollen jäi yhtä miestä vaille. Koska lehtemme siitä kärsimättä ei voi pitempää aikaa tulla toimeen vähennetyllä työvoimalla, päätti Toverin johtokunta kutsua toimitukseen toveri George Gratcheffin siksi ajaksi kunnes toimet vakinaisesti täytetään. Toveri Gratcheff saapuu toimeensa viikon kuluttua.

Väliaikainen toimitus tulee tietenkin edelleen seuraamaan järjestön viime edustajakokouksen ja Toverin yhtiökokouksen viitottamaa tietä vasemmistolaisainesten keräämiseksi työläisten keskuudessa saman liipun ympärille, minkä mailman valveutunut ja luokkatietoinen työväestö tänäpäivänä on hyväksynyt omakseen.

KARJALAN PAINOKONERAHAA PERILLÄ

Tänäaamuna saimme kaapeliteitse Tukholmassa olevalta Karjalan edustajalta tiedon, että viime lauantaina lähettämämme 6,000 kruunua Karjalan painokonerahastoon, on jo saapunut perille.

Karjalan toverit ovat päättäneet hankkia valtameren tuolta puolen ne kirjapainovälineet, jotka Amerikan suomalainen työväestö antaa Karjalan raatajille lahjana. Nyt vasta tosin kymmenes osa tarvittavasta määrästä on täältä lähetetty, mutta kunhan s. s. osastot ja i.w.w:n ryhmät kiirehtivät lopputilityksiään, niin eiköhän summa karttune vastaavaksi. Voimakas loppuryntäys, niin yhteinen lahjamme on vielä tänä kesänä perillä Karjalassa. — Toveruudella, Karjalan Komitea, Superior, Wis., toukok. 12 p. — Yrjö Halonen.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Ruotsin kommunistisen puolueen ohjelma

Hyväksytty puoluekokouksessa maaliskuulla 1921.

Vastakohtaisuus työläisten ja kapitalististen, köyhien ja rikkaitten, proletariaatin ja porvariluokan välillä on nykyisen yhteiskunnan kuvaavin piirre. Tuon vastakohtaisuuden luo kapitalistinen tuotantotapa, joka sallii tuotantovälineitten yksityisten omistajain pidättää itselleen suuren enemmistön yhteisen työn hedelmät, ja voi hävitä vasta tämän tuotantojärjestelmän hävitessä.

Vanhempina aikoina, jolloin kukin tuotti omaa tarvettaan varten, oli tuotantovälineen yksityisomistusoikeus luonnollinen ja oikea, kuten pikkutilallisen ja käsityöläisen omistusoikeus vielä tänäkin päivänä. Mutta konetekniikan kehityksen, suurteollisuuden ja suurkaupan syntymisen takia ovat entiset riippumattomat tuottajat muuttuneet palkkatyöläisen luokaksi, minkä yhteiskunnallisena tunusmerkkinä on varattomuus ja epävarmuus ja jota tuotantovälineiden omistajat, kapitalistit, riistävät ja sortavat. Tämä kehitys on tehnyt kapitalistisen omistusoikeuden soveltumattomaksi terveeseen yhteiskuntajärjestykseen, joka valvoo kaikkien oikeutettuja etuja. Se on sentähden poistettava ja korvattava yhteiskunnan omistusoikeudella suuriin, oleellisiin tuotantovälineisiin.

Tämä välttämättömyys käy päivä päivältä yhä huomattavammaksi. Kapitalismi luo nimittäin tilanteen yhä sietämättömämmäksi ja vastakohdat yhä räikeämmäksi. Toisaalla kokoilee rikkauksia yhä havralukuisempi joukko kapitalistisuus lisääntyy keskeytymättä tuotannon huimaavaan nousuun verraten. Eivät vain varsinaiset palkkatyöläiset, vaan myös käsityöläiset, pienviljelijät, virkamiehet ja väestön keskikerrokset muuttuvat yhä laajemmin pääoman orjiksi sielläkin missä he näennäisesti omaavat taloudellisen itsenäisyytensä.

Saattaakseen mahdolliseksi yhä tehokkaamman riiston järjestyy pääoma, joka ennen oli vapaankilpailun periaatteen pohjalla kartelleihin, renkaisiin, trusteihin ja pankkisyndikaatteihin, jotka vallitsevat markkinoita ja koko taloudellista elämää. Myös maanviljelyksen alalla kerääntyy suoraan tahi, välillisesti yhä harvempiin käsiin, maan velkaantumisen, suurpääoman suoranaisen maanarvon hävittämisen ja itse maanviljelystekniikan kehittymisen takia. Täten luodut suurkapitalistiset yhteenliittymät ovat nykyisen yhteiskunnan todellisia valtioita, koko valtiovalta, hallitus, eduskunta, virkamiehistö, sotilaat, kirkko j. n. e. ovat vain tuon luokan etujen säilyttämisen ja puolustamisen välikappaleita. Selvemmin kuin koskaan esiintyy valtio luokkavaltiona, rikkaan vähemmistön järjestönä köyhän kansanenemmistön sortamiseksi.

Huolimatta siitä järjestelystä ja suunnitelmanmukaisuudesta, mikä trustiutumisen rinnalla on voittanut alaa tuotannon- ja jakelukoneistossa, ei kapitalistinen yhteiskuntajärjestys ole voinut päästä umpimähkäisyydestä taloudessaan. Alituisesti on se oman olemuksensa pakosta synnyttänyt taloudellisia myrskyjä, jotka kalliinajan, seisahduksen, kriisien, joukkotyöttömyyden ja kauppasotien muodossa riehuvat, hävittäen miljoonien toimeentulon, kohdaten ankarimmin työtätekeviä luokkia.

Mutta se ei tyydy toiminnassaan kansallisiin puitteisiin. Sen luontainen laajentumistarve pakoittaa sen herkeämättä etsimään uusia markkinoita, panemaan valtansa alle uusia alueita, osaksi tuotteiden menekkiä varten, osaksi tuottaakseen raaka-aineita ja kummatkin kartuttaakseen rikkauksiaan uusia kansanjoukkoja riistämällä. Niin kasvaa kapitalismi maailmankapitalismiksi, jonka poliittinen tunnus on imperialismi: kapitalistiset kokoomukset käyttävät suurvaltojen valtiollisia väkivaltakeinoja välikappaleinaan hurjassa maailmankilpailussa. Imperialismi on kapitalismin korkein muoto ja samalla sen viimeinen aste.

Sillä se synnytti maailmansodan. Se oli kahden kapitalistisen valtaryhmän taistelua maailmanherruudesta. Todellinen syyllinen maailmansotaan oli niinkuin Saksassa, Ranskassa, niin Venäjällä kuin Englannissakin, niin Europassa kuin Amerikassa kapitalistiluokka. Kaikkien maiden kapitalistit ovat kansojen murhaamisen alkuunpanijoita: heidän lokaisten voitonpyyteittensä vuoksi täytyi kansanjoukkojen hurmehtia ja kuolla ja maailman muuttua hullujenhuoneeksi, raajarikkomajaksi, hautausmaaksi. Kapitalistinen "sivistys" paljastui alastomaksi raakalaisuudeksi.

Versailles-rauha on osoittanut, miten kykenemätön kapitalismi on palauttamaan entistä "tasapainoaan". Voittajavaltojen käskystä muodostettu pakkoliitto, mikä Kansainliitto-nimisenä on kansojen veljeyden ja solidaarisuuden irvikuva, kohdistaa päätarkoituksensa pieniä kansoja ja sorrettuja, kapinaan pakoitettuja yhteiskuntaluokkia vatstaan. Mutta tämä imperiaalismin Internationalekaan ei pysty turvaamaan kapitalistista riistorauhaa. Uudet imperialistiset selkkaukset uhkaavat uudelleen päästää sodan mielettömyyden valloilleen. Täten on kansojen valittava — joko kapitalismin jatkuva olemassaolo sekäsortoineen ja anarkioineen, tahi kapitalistisen riiston hävittäminen kommunismin kautta.

Jo aikaisin pakoitti kapitalistien raakalaismainen riisto työtätekevät luokkataisteluun: lakkoihin ja kapinoihin. Tällöin oppivat ne liittymään yhteen ammatillisiin, poliittisiin ja osuustoiminnallisiin yhdistyksiin järjestetyn luokkataistelun avulla valvoakseen etujaan. Tuon liikkeen paras keskitetty ilmenemismuoto oli mailmansodan syttyessä II Internationale. Sen piti olla sosialistisen maailmanproletariaatin taistelujärjestö kapitalismia, imperialismia ja sotaa vastaan, mutta reformismin läpitunkemana ei se kestänyt koetusta ratkaisevalla hetkellä. Sen johtavat miehet pettivät proletariaatin ja sosialismin, asettuivat kapitalististen hallitusten puolelle ja kehoittivat tinnarauhaan vallankumouksellisen taistelun sijasta. Näinollen menetettyään järjestöllisen yhteisrintamansa olivat työtätekevät joukot alttiina shauvinismin kiihoitukselle ja terrorille. Täten lakkasi II internationalen olemassaolo sosialistisena järjestönä.

Maimansodan kärsimyksiä ja järjettömyyttä vastaan heräsi kuitenkin muutamien vuosien veriorgioitten jälkeen kansanjoukoissa vastavaikutus, niiden työväenpuolueitten ja ryhmien vaikutuksesta, jotka olivat pysyneet sosialismin aatteille uskollisina ja jotka Zimmerwaldkongressin ja erittäinkin sen vasemmistoryhmän antaman tunnustuksen kautta julistivat uudelleen ryhdyttävän luokkataisteluun. Imperialistinen sota muuttui kansalaissodaksi. Venäjän vallankumous, mikä johti proletariaatin valtaan ja teki lopun niin tsarismista, kuin Venäjän kapitalismistakin, merkitsee uuden historiallisen aikakuden, maailmanvallankumouksen, alkua. Niin europalaisissa, kuin Europan ulkopuolella olevissa maissa on luokkataistelu sisällissodan kynnyksellä. Yhteiskunnallinen vallankumous on työväenluokan ja ihmiskunnan ainoa pelastus siitä kurjuudesta, mihin imperialismi on kansat syössyt.

Vain sosialismi voi saattaa järjestystä sekasortoon, hävittää luokkavallan ja luoda taloudellisen ja henkisen vapauden kaikille, poistaa köyhyyden ja tuottaa yhteiskuntamuodon, mikä tasoittaa kaikille tietä leipään, vapauteen ja omaan vastuuseen. Tuotantovälineitten on lakattava olemasta jonkun luokan monopoolina ja sensijaan tultava kaikkien yhteiseksi omaisuudeksi. Ei riistäjiä, eikä riistettyjä! Tuotanto säännöstellään ja tuotteet jaetaan yleisen edun mukaan. Nykyinen tuotantotapa, joka perustuu ryöstöön ja rosvoukseen hävitetään; samoin nykyinen kauppa, mikä on vain petkutusta. Tuotantoelämä rakentuu joukkojen omaan vapaaseen ja järjestettyyn yhteistyöhön. Työnantajain ja palkkaorjien sijaan vapaita työtovereita! Ihmisarvoinen olo jokaiselle, ken täyttää velvollisuutensa yhteiskuntaa kohtaan.

Vapautuksen on kuitenkin oltava myös henkisesti sitä. Taloudelliset yhteiskuntatekijät luovat aina vastaavia aatteellisia heijastuksia. Ja yhtä varmaa kuin luokkayhteiskunnan taloudellinen rakenne esiintyy kansan alhaisena henkisenä ja siveellisenä tilana, yhtä varmaan täytyy sosialistisen yhteiskunnan kuvastaa rikasta ja hyvää henkistä ja siveellistä elämää. Sosialistisessa yhteiskunnassa täytyy vapauden merkitä myös vapautusta tietämättömyydestä ja taikauskosta, väkijuomain käytöstä ja tapainturmeluksesta. Tätä ei ole vähemmän tärkeätä vallankumouksellisen taistelun ylimenoaikana. Proletariaatin on käsitettävä omien aivojensa, elintapojensa ja kotiensa uudestaanmuovailun välttämättömyys sivistyksen kohottamiseksi.

Kolmas, Kommunistinen Internationale, jonka ovat muodostaneet kaikkien maitten sosialistiset vallankumoukselliset puolueet, on toteuttava työväenluokan vapauttamisen. Se käsittää proletariaatin eniten kehittyneen, eniten luokkatietoisen ja siksi myös eniten vallankumouksellisen ja uhrautuvaisen osan. Se muodostaa etujoukon, joka on kärkenä työväenluokan taistelussa taloudellisella ja poliittisella alalla, samoinkuin opetustyö-kysymyksessä. Kommunistiset puolueet yhdistyneinä Kolmanteen Internationaleen muodostavat sen järjestöllisen ja poliittisen vivun, minkä avulla ja johdolla syvät rivit toimeenpanevat vallankumouksen, ottavat vallan käsiinsä ja toteuttavat sosialistiset vaatimukset.

Ruotsin Kommunistinen puolue, joka on liittynyt Kommunistiseen Internationaleen ajaa yllämainittuja periaatteita ja tarkoitusperiä. Se on päämäärältään ja keinoiltaan vallankumouksellinen puolue. Se tunnustaa totuutena, että sorrettujen luokkien vapautus saattaa olla vain niiden omaa työtä.

Puolue pitää työtätekevien joukkojen ei-parlamenttaarista välitöntä toimintaa tienä luokkayhteiskunnan kumoomiseen ja sosialismin toteuttamiseen. Se varoittaa työläisiä porvarillis-demokraattisista ja reformistisista harhoista siinäkin muodossa, kuin ne esiintyvät n. s. keskustasuuntana työväenliikkeessä. Porvarillinen demokratia on kaikkialla osoittautunut pääoman ja porvarisluokan jatkuvaksi herruudeksi peitetyssä muodossa. Se antaa muodollisen poliittisen yhdenvertaisuuden ilman vastaavaa oleellista taloudellista ja yhteiskunnallista sisältöä. Se on riittämätön ja kelvoton, kun on käytävä loppuselvitykseen kapitalistisen järjestelmän kanssa. Puolue pitää sensijaan proletariaatin diktatuuria, s. o. työväenluokan poliittista ja taloudellista yksinvaltaa välttämättömänä siirtymismuotona sosialismiin, joilloin vasta todellinen demokratia on mahdollista. Mutta vain jos järjestyneen proletariaatin enemmistö asettuu tukemaan tällaista diktatuuria, voi se toimia työtätekevien luokkien ja täten koko yhteiskunnan hyväksi. Lähinnä on puolueen tehtävänä Ruotsin proletariaatin kokoominen tämän ohjelman pohjalle. Kun kuitenkin Kommunistinen puolue edelleenkin osaaottaa parlamenttaariseen toimintaan, niin tapahtuu se osaksi valvoakseen valtiopäivillä työväenluokan etuja ja puolueen periaattellisen kannan mukaisesti käyttääkseen hyväkseen niitä mahdollisuuksia poliittiseen propagandaan, mitä poliittisten ja kunnallisten edustusten puhujalava ja vaalitaistelut tarjoavat, sekä edelleen sen tähden, että meidän maamme ei ole vielä joutunut vallankumoukselliseen tilanteeseen, mikä itse luo proletaariseu demokratian uudet elimet.

Puolue painostaa nimenomaan, että parlamenttaarinen työ on täysin alistettava sellaisten taistelukeinojen alaiseksi, joita vallankumousaika vaatii; nimittäin joukkotoimintojen, joihin puolueen on pantava kaikki voimansa. Niiden voitosta sukeutuu neuvostojärjestelmän todellinen demokratia, jossa proletaarinen vallankumous kaikkialla on luonut taistelujärjestönsä ja uuden yhteiskuntaelimen joka on toteuttava kapitalistisesta yhteiskuntajärjestyksestä siirtymisen sosialistiseen.

Sosialistisen yhteiskuntamuodon, samoinkuin siirtymisajan siihen, on siis perustuttava neuvostolaitoksiin, jotka antavat koko vallan työtätekevän kansan käsiin ja jolloin kansalaisten äänioikeus perustuu yksinomaan heidän osanottoonsa tuotannolliseen työhön.

Mikäli siirtyminen kapitalismista sosialismiin meidän maassamme tulee tapahtumaan ilman väkivallan käyttöä, riippuu yksinomaan vastustajistamme. Väkivalta ja terrori ovat kuvaavia porvarilliselle yhteiskunnalle, mikä tykkänään perustuu kapitalistiseen riistoon, militarismiin, poliisivallan ja vankilajärjestelmän organisoituun hirmuvaltaan. Ja kokemus osoittaa, että porvarisluokka aivan äärimmäisillä keinoilla — työläisten verilöylyillä ja raa'asti murhaamalla heidän johtajiansa — puolustaa etuoikeuksiaan ja luokkavaltaansa. Sentähden täytyy työväenluokan, eri tahoilla jo saavutettujen kokemusten nojalla valmistautua välttämättömyyteen.

✣ ✣ ✣

Puolue hylkää kuitenkin tällöin nimenomaan tarkoituksettoman väkivallan, kaikki kaappausyritykset ja yksilöllisen terrorin selittäen, että sen päämääränä ei ole yksilöiden tuhoaminen, eikä yksityisille kostaminen, vaan kapitalistisen järjestelmän ja sen sortuvien laitosten hävittäminen.

Puolue selittää tahtovansa koko voimallaan tukea sotilasneuvostojen muodostamista, sekä harjoittaa suunnitelmanmukaista ja laajaa valistustyötä sotaväen keskuudessa saattaakseen sen yhtymään sosialismin toteuttamiseen ja estääkseen sen käyttämisen työväenluokkaa vastaan. Puolueen edustajat valtiollisissa ja kunnallisissa laitoksissa ovat velvolliset kieltämään kaikki määrärahat sotaväelle, tai muihin tarkoituksiin, jotka tähtäävät kapitalistisen yhteiskuntajärjestyksen säilyttämiseen väkivallalla, tahi estämään työväenluokan toimintavapautta.

Tietoisena siitä, että työväenluokan kaikkialla täytyy imperialistisen maailmankapitaalin yhä hirvittäväinpää valtaa vastaan asettaa maailmanproletariaatin koko yhteinen organisatoorinen voima ja tahto toimintaan, perustuen murtumattomaan yhteisliittoon katsomatta kansallisuuteen tahi rotuun, sotaan tahi rauhaan, julistautuu Ruotsin Kommunistinen puolue solidaariseksi kaikkien maitten sorrettujen luokkien ja päämäärätietoisten kommunististen järjestöjen kanssa, jotka samojen vallankumouksellisten perusviivojen mukaan toimivat suuren yhteiskunnallisen vallankumouksen, ihmiskunnan yhteyden ja vapautuksen eteen.

Eureka, Calif.

Vappu-juhla on ollut ja mennyt ja onnistui se koko hyvin muuten mutta kenttäjuhla jäi pitämättä kovan vesisateen takia.

Huvitoimikunta päätti panna toimeen oikein jymytanssit toukok. 28 p. hyvällä soitolla. Ja sunnuntaina t. k. 29 p. tulee olemaan oikein mahtava kenttäjuhla Alpi-kadun varrella. Tämä paikka on kaikille suomalaisille hyvin tuttu. Juhlassa tulee olemaan kaikenlaista urheilua ja hyvä ranvintola. Tarkastakaa ilmotuksista lähemmin. Olempa varma, että tulee oikein suuri kansainvaellus silloin Alpi-kadulla olemaan.

Osaston kokouksessa oli keskusteltavana, että minkälaisiin toimenpiteisiin ruvetaan ihanneliiton suhteen. Jäsenistö harkitsi asiaa yhteen jos toiseenkin suuntaan ja päätökseksi tuli, että pannaan toimeen kahden kuukauden kesäkurssit. Päätettiin kääntyä aluekomitean puoleen sillä ymmärryksellä, että jos se hankkisi ihanneliitolle toimeensa kykenevän opettajan kurssien ajaksi, koska ei tällä paikkakunnalla ole sellaista henkilöä saatavissa.

Työmiehestä oli tullut kirje jaa myös Suomen Työmiehen julistus. Molemmat otettiin huomioon. Julistusta ei luettu, koska oli pieni osanotto kokouksessa. Päätettiin se lukea seuraavassa iltamatilaisuudessa suuremmalle kuulijakunnalle.

Kirjallisuuskomitean sihteeri P. Sungman muutti pois paikkakunnalta. Näin ollen jäi paikka avoinaiseksi. Uutta sihteeriä ei vielä valittu.

Heinäkuun juhlista keskusteltiin. Juhlien onnistumiseksi on tärkeätä saada tänne puhuja tätä nukkuvan joukkoa herättämään. Se on meidän hartain toivomme. Eiköhän aluekomitea huolehdi parhaansa mukaan. Olisi hyvä että saisimme aikanaan tiedon saammeko puhujan juhliille, että tietäisimme järjestää asiat kuntoon aikanaan että ei kiirellä tarvitse asiaa pilata.

Se Karjalan kirjapainorahaston kartuttamiskomitea toimii täydellä höyryllä. Se on päättänyt panna toimeen iltaman asian hyväksi. Toivomme suurta aineellista kannatusta iltamalle heimoveljiemme hyväksi. Tämä on asia, jonka eteen on velmollisuutemme toimia ja uhata voitavamme.

Äkhävä.

* * *

On tärkeätä osaston menestykselle, lehdillemme ja liikkeellemme yleensä, että kirjallisuuskomitea on hyvin järjestetty ja vilkkaassa toiminnassa. Pyydämme Eurekankin tovereita kiinnittämään vakavaa huomiota tähän seikkaan. Kirjallisuuskomitean toiminta ei voi olla tehokasta, jos sillä ei ole sihteeriä joka huolehtii asiamiesten toimista, raportteeraa komitean puolesta osaston kokouksille ja pitää huolen tiliselvityksistä asiaomaisten lehtiliikkeiden kanssa. Eurekan osaston velvollisuus on jo seuraavassa kokouksessaan valita poismuuttaneelle kirjallisuuskomitean sihteerille mhdollisimman kykenevä ja asiaan innostunut seuraaja. Kirjallisuutta ja sanomalehtiä levittämällä parhaiten voidaan herätellä nukkuvia työläistovereita toimintaan yhteisen asiamme hyväksi. — Toim.

San Francisco, Calif.

Merimiesten lakko alkaa käydä jo koko vakavanlaatuiseksi täälläkin. Vaikka ei sen todenperäisyyttä tahdo vain kapitalistilehdet hyvinkään mielellään ilmi tuoda. Jos sen tekevätkin tapahtuu se sillä tavalla, että se on käsitettävä aina siinä muodossa, että tämäkin lakko tullaan murtamaan, samoin kuin edellisetkin, työläisten katkeraksi häviöksi. Mutta niin ei näytä olevan asianlaita tähän lakkoon nähden. Nykyisten tietojen mukaan on jo yli kuudenkymmenen aluksen täkäläisissä satamissa, jotka seisovat ihan kylmillään. Se meinaa sitä, että niihin ei ole jäänyt sen vertaa työläisiä, että voitaisiin höyry nimeksikään pitää yllä pannuissa puhumattakaan kulkumahdollisuudesta. Niin pian kuin laiva tulee satamaan, jättävät miehet yksimielisesti työnsä, yhtyen lakkolaisiin, ilman pitemmittä mutinoitta. Pari pienempää lakkokahakkaa on ollut jo tämän lakon ajalla. Ensimäinen laiva Paulsennilla ja toinen Bakersfield-nimisellä aluksella. Edellä mainittuun koetettiin viedä ei union miehiä, jotka aikeen lakkolaiset pysäyttivät. Ainoa toivatpa vielä karvajaloille rannalla olevista katukivistä, että saivat muistelmia iholleen.

Bakersfieldillä olivat järjestymättömät miehet jo tänne tullessaan. Kun lakkolaiset saivat tiedon asiasta, menivät heitä 200 käsittävä joukko laivaan, joka oli laiturissa n:o 26, alkaen selvittää vaatimuksiaan miehistölle. Lopputulos oli kumminkin, etta miehet turvaantuivat suoraan toimintaan ja ajoivat nuo iilimadot pois laivasta. Kahakassa kolme loukkaantui. Tästä ovat porvarilehdet kirjoitelleet jo monta sivua pitkiä uutisia. Onpa jo pyydetty sotaväkeäkin järjestystä ylläpitämään. Hurttavoimat näyttää olevan enemmän kuin tarpeeksi. Lakkolaiset yleensä ovat osoittaneet siivoa ja järjestettyä joukkoyksimielisyyttä. Yksi laivayhtiö, White Flyer linja, on jo hyväksynyt